

DRUHÉ LETNICE

ZPOZOROVAT BLÍŽÍCÍ SE JARO

Nacházíme se v „kruté zimě“ odpadu a zvrácenosti ve světě i v církvi. Avšak Panna Maria nám pomáhá vidět už „první pupeny“ jara, které bude mít „větší jas než tisíc sluncí dohromady“ (srov. 15. 8. 1990).

Těmito pupeny jsme my, když zůstaneme maličci a skrytí v teple jejího Neposkvrněného Srdce: „V nejkřutější zimě jste vy pupeny, které vyrážejí z mého Neposkvrněného Srdce a které já zasazuji na větve církve...“ A Panna Maria končí tím, že jaro bude pro církev „jako nové Letnice“. (9. 3. 1979)

Opakuje to i v posledním poselství Modré knihy. Don Stefano nadšeně upozornil na to, že i papež Benedikt ve svém listě k vyhlášení Roku kněží v roce 2010 předvídal „jaro“ pro církev: „Rád se obracím ke kněžím, v tomto roce jim zasvěceném, s osobním pozváním, aby dovedli využít nové jaro, které vzbuzuje Duch v našich dnech v církvi, v neposlední řadě skrze církevní hnutí a nové komunity. Duch je ve svých darech různorodý... Vane, kde chce. Dělá to nečekaným způsobem, na nečekaných místech a předtím nepředstavitelnými formami... avšak on působí též vzhledem na jediné Tělo a pro jednotu jediného Těla.“ (List Svatého otce Benedikta XVI. K vyhlášení Roku kněží při příležitosti 150. výročí *dies natalis* Jana Maria Vianneye, 16. 6. 2009)

Tímto nečekaným způsobem (projevem jara) je i Mariánské kněžské hnutí.

BEZ ZVĚDAVOSTI

„Máte se mi svěřit s bezmeznou důvěrou, máte ve mne věřit, máte se nechat mnou vést poddajně, se synovskou odevzdaností.“ (29. 7. 1979)

„Bez zvědavosti,“ říká Panna Maria. Tato zvědavost je také součástí Satanské pasti (srov. 1. 3. 1980).

Avšak musíme se také dívat na jaro. Prorocký aspekt Modré knihy je velmi silný. Jako je jím nakonec fatimské poselství, kterého třetí tajemství bylo zveřejněné v roce 2000. Je v něm řečeno, že církev musí projít skrze tajemství „výkupného utrpení“ (15. 9. 1992), výraz, který poukazuje na to, že utrpení má smysl, hodnotu: neznamena, že Bůh se stal slabým (srov. KKC 677), ale že po utrpení přijde zmrtvýchvstání: „Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí.“

My se snažíme dovědět ze zvědavosti mnohé věci o budoucnosti, například chronologii událostí. Panna Maria mluví mnohokrát o nových a druhých Letnicích (přesně 50krát používá výraz „druhé Letnice“) a též mnohokrát o Ježíšově druhém příchodu ve slávě.

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu, po tom, když dlouho hovořil o „apoštolech posledních časů“ ve svém díle *O pravé mariánské úctě*, zakončuje v kapitole 59:

„Hle, to jsou velikáni, kteří přijdou, a Maria bude přítomna z rozkazu Nejvyššího, aby rozepjala svou moc nad mocí bezbožníků, modlářů a mohamedánů. Ale kdy a jak se to stane? To ví jenom Bůh. Na nás je mlčet, modlit se, toužit a čekat: »Čekal jsem, čekal na Pána.« (Ž 40,2)“

Naší úlohou není být zvědavými, ale zachovat si naději na nové jaro, protože vše je v Božích rukou, i chvíle utrpení.

DRUHÉ LETNICE PODLE SV. LUDVÍKA Z MONTFORTU

„Tvé království, Duchu Otce a Syna, ještě stále pokračuje a skončí se záplavou ohně lásky a spravedlnosti. Kdy přijde tato záplava ohně a čisté lásky, která musí zapálit celou zem tak něžným a prudkým způsobem, že zapálí a obrátí dokonce i mohamedány, pohany a Židy? »Před jeho žářem se nikdo

neskryje.« (Ž 19) *Nechť se tedy zapálí tento božský oheň, který přinesl Ježíš Kristus na zem (Lk 12,49) před tím, než se rozhoří oheň tvého hněvu, který obrátí celou zem na popel. »Svého Ducha když pošleš, bývají stvořeni, abys tvář země znovu obnovil!« (Ž 104) Pošli na zem toho Ducha, který je sám oheň a tvoří kněze zcela zapálené! Nechť je z jejich služby obnovená tvář země a zreformovaná tvoje církev.“ (Plamenná modlitba 16–17)*

Mezi tímto textem a vším, co hovoří Panna Maria v Modré knize o druhých Letnicích, je veliká shoda. „*Panovník Hospodin nepůsobí nic, aniž sdílí své tajemství se svými služebníky, proroky.*“ (srov. Am 3,7) Po sv. Ludvíkovi z Montfortu byla sama Panna Maria touto prorokyní skrze svoji Modrou knihu. Podívejme se, co nám hovoří o „druhých Letnicích“.

PŘÍPRAVA NA JEŽÍŠŮV NÁVRAT VE SLÁVĚ

Bez toho, abych byl zvědavý, všiml jsem si dvou chronologických údajů.

1. Druhé Letnice budou předcházet Ježíšův návrat ve slávě

„*Celý svět musí být přiveden k plnosti pravdy, k Ježíšovu evangeliu, k jediné církvi, Kristem chtěné a založené, a to je úlohou Ducha Svatého. Církev se musí otevřít jeho božskému ohni tak, aby – dokonale očištěná – byla připravena přijmout jas svých nových Letnic, aby byla připravena na druhý, slavný příchod mého Syna Ježíše.*“ (7. 6. 1981)

Druhé Letnice budou předcházet Ježíšův návrat ve slávě, neboť *musí svět na něj připravit*. Tak je to řečeno například i v poselství z 19. 1. 1996:

„*Tak Duch Svatý sešle na svět své druhé Letnice milosti a ohně, aby připravil církev a lidstvo pro Ježíšův návrat v lesku své božské slávy k obnově všech věcí.*“

2. Existuje ještě jiný chronologický údaj

Totíž: fakt, že ještě před tím musí přijít ke zkoušce Antikrista, totální „zima“, „výkupné utrpení“, které bude trvat okolo tří a půl roku, když se vezmou doslova chronologické znamení proroka Daniela a knihy Zjevení (srov. poslední poselství z roku 1992):

„*Za časů Noemových bezprostředně před potopou vstupovali do archy ti, které Pán určil, aby přežili jeho strašný trest. Ve vaší době vyzývám všechny své děti ke vstupu do archy nové úmluvy, kterou jsem připravila ve svém Neposkvrněném Srdci, abych vám mohla pomoci nést krvavou tíhu velké zkoušky, která předchází příchodu dne Páně.*“ (30. 7. 1986)

„*Je to zkouška tak veliká a bolestná, že si to vůbec nemůžete ani představit, je však nutná pro církev a pro celé lidstvo, aby k vám mohla přijít nová éra, nový svět, usmíření lidstva s jeho Pánem.*“ (2. 2. 1991)

Pokud jde o Antikrista, chtěl bych připomenout úvod k duchovním cvičením ve Vatikánu v roce 2007 od kardinála Biffiho, kde hovořil o „prorockém upozornění“ Solovieva na toto téma, připadá mi, že stojí za povšimnutí:

„NOVÉ LETNICE“ POTVRZUJE MAGISTÉRIUM

PIUS XII. řekl: „*Modlíme se, aby Ježíš urychlil den, který určitě přijde, kdy nové tajemné vylití Ducha Svatého zahálí všechny Kristovy vojáky...*“ (24. 12. 1954)

JAN XXIII.: „Panna Maria je správně nazývaná Nevěstou Ducha Svatého. Věřící vzývají jejím prostřednictvím vylítí darů Ducha Svatého, aby přišli druhé Letnice a potěšili rodinu křesťanů.“ (1. 5. 1959)

Toto je modlitba papeže Jana XXIII. při svolání II. Vatikánského koncilu: „Obnov v tomto našem čase svoje zázraky jako nové Letnice a uděl Církvi svaté svoje divy, aby jedním srdcem a horlivě vytrvala s Marií, Ježíšovou Matkou, na modlitbách a vedená svatým Petrem rozšiřovala Království Božského Spasitele...“ (Apoštolská konstituce *Humanae salutis*, 25. 12. 1961)

JAN PAVEL II. měl často projevy s prorockým tónem. Don Stefano měl seznam desítky textů, v kterých papež přivolával a vzýval Ježíšům návrat ve slávě. Pravděpodobně existuje i celá studie textů, v kterých papež přivolával a vzýval druhé Letnice, aby přišly.

BENEDIKT XVI. Toto vzývání nacházíme aspoň ve třech textech:

- 20. 5. 2007, na Anděl Páně: „*Podobně jako tehdy apoštolové i my se po nanebevstoupení setkávejme v modlitbě, abychom v duchovním spojení s Pannou Marií prosili o vylítí Ducha Svatého. (srov. Sk 1,12–14) Kéž její orodování vyprosí pro celou církev nové Letnice.*“
- 27. 5. 2007, Poselství k Světovému dni misii: „*Panna Maria, která svojí mateřskou starostlivostí doprovázela církve v jejich začátcích, nechť řídí naše kroky i v této době a nechť nám vyprosí nové Letnice lásky.*“
- 20. 7. 2007, Poselství k XXIII. Světovému dni mládeže: „*I my sami jsme ovocem tohoto poslání církve, které se naplňuje dílem Ducha Svatého. Každý si uvnitř neseme pečeť lásky Otcovy, nám darované v Ježíši Kristu, a touto pečetí je Duch Svatý. Nikdy na to nezapomínejme, protože je to Duch Páně, který stále pamatuje na každého a chce – obzvláště skrze vás mladé – ve světě vyvolat vanutí a oheň nových Letnic... Společně budeme vzývat Ducha Svatého a s důvěrou budeme prosit, aby Bůh udělil církvi a lidstvu třetího tisíciletí dar obnovených Letnic.*“ (č. 4, 8)

Možná existuje studie, v které i papež František přivolává a vzývá nové Letnice, aby přišly.

BIBLICKÉ ZMÍNKY

Takřka vždy, když Panna Maria hovoří v Modré knize o druhých Letnicích (nebo o „nových Letnicích“, „nových časech“, „nové éře“ ...), odvolává se na dva biblické texty:

Žalm 104,29–30: „Skryješ-li tvář, propadají děsu, odejmeš-li jejich ducha, hynou, v prach se navracejí. Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země.“

Proroctví Izaiáše 65,17: „*Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi,*“ text, který cituje i Zjevení 21,1: „*A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly...*“ a také 2 Petr 3,11–13: „*Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem. Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.*“

Všimněme si, že text z 2. listu sv. Petra má takovýto předpoklad:

„*Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: »Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.« Těm, kdo toto tvrdí, zůstává utajeno, že dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody a před vodou chráněny. Vodou byl také tehdejší svět zatopen a zahynul. Týmž slovem jsou udržována nynější nebesa a země, dokud nebudou zničena ohněm; Bůh je ponechal jen do dne soudu a záhuby bezbožných lidí.*“ (2 Petr 3,3–7)

Tato prorocká slova sv. Petra cituji, protože hovoří o tom, že minulý svět bude do základů změněný, avšak bez toho, že by byl konec světa. Hovoří též, že současný svět bude muset také podstoupit hluboké očištění ohněm soudu. Ale možná to ještě nebude konec světa.

Modrá kniha jde jasně v linii *duchovního soudu*, kterým nastane změna světa, ale ne konec světa. Tvrzení sv. Ireneje na toto téma musí být chápána v augustiniánské linii. Vůči tomuto tématu nejsou uzavené ani magistérium církve či teologické argumenty.

„Můžeme být klidní“, říkával Don Stefano. Magistérium říká jen to, aby se „nevyučoval jako jistý“ *Pánův viditelný příchod na zem*, který by v sobě zahrnoval bezprostřední konec světa. Paruzie zůstává těžkou a celkem neprobádaným tématem.

Svatý Petr mluví o ohni. Vysvětluji to tak, že jde o *duchovní oheň*, spíše než by hovořil o hmotném ohni pro materiální svět. Nejedná se tedy o konec světa, ale o událostech ve světě a v čase, když přijdou druhé Letnice. V Modré knize Panna Maria často hovoří (asi 70 krát) o spalujícím ohni Ducha Svatého.

Ve prospěch tohoto duchovního smyslu hovoří i zmínky od Ezechiela 36,26: „*nové srdce a nový duch*“, aby vyjádřil, že novost tohoto nového nebe a nové země je především duchovní.

V DUCHOVNÍM SMYSLU

V tomto smyslu je pravděpodobný rozdíl mezi prvními Letnicemi (svátostná ekonomie zmrtvých-vstalého Krista, zmíněné „poslední časy“) a druhými Letnicemi, není rozdíl v přirozenosti (stále jde o svátostnou ekonomii), ale o rozdíl v stupni (spalující oheň, který přeměňuje, tak jako přeměnil apoštoly prvních časů, ba o moc více). Tady je možné se odvolat 11. 6. 1983. Je to překrásné poselství, hluboká trojiční meditace, kterou často citoval Don Stefano a začíná slovy: „*Mé Neposkvrněné Srdce je nebeská brána. Jí přichází Duch lásky Otce a Syna, aby se dostal k vám a obnovil celý svět.*“ Končí výzvou: „*Vejděte proto nebeskou branou mého Neposkvrněného Srdce, chcete-li mít účast na Božím zázraku nových Letnic církve a dokonalé obnovy světa.*“

Uprostřed poselství se trochu hovoří o tom, co napsal sv. Ludvík z Montfortu: „Když Ji Duch Svatý, Její Snoubenec, nalezne v některé duši, spěchá tam a plně do ni vstupuje. Dává se té duši hojně podle toho, kolik místa ona poskytuje Panně Marii, Jeho Snoubence.“ (O pravé mariánské úctě 36)

„*A když vás vidí v mém mateřském náručí, Duch Svatý vane nad vámi silou lásky, aby vás učinil ohnivými jiskrami, plameny milosti, hvězdami svatosti a horlivosti, aby se obnovila nebeská klenba církve.*“ (11. 6. 1983)

„Obnova základů“ připomíná „nové nebe“, na které čekáme novými Letnicemi (je součástí „stálých vyjádření“, „konstant“, nebo jak to říct). Ne nebe, kde velký ohnivý drak smete nebeské hvězdy, aby je svrhl na zem (srov. Zjv 12,4), ale nové nebe, které vytváří Panna Maria, „*nové nebe a nová zem, ve kterých bude přebývat spravedlnost*“, tedy pupeny, které rozkvetly a jsou chráněné v jistém útočišti jejího Neposkvrněného Srdce.

Připomíná mi to Žalm 91: „Byť po tvém boku padlo tisíce kněží a desetitisíce po tvé pravici,“ (žel, to je všeobecná zkušenost a „náš nějtěžší kříž“, jak říká Panna Maria 24. 7. 1975), avšak ty zůstaneš pevný na tomto základě církve, protože jsi zasvěcený Panně Marii. Ha nemůže svést pokorné, kteří jsou ukrytí v Marii. Zasvěcení se Panně Marii je duch malosti, satana přivádí k zuřivosti, ale má těžkosti vytrhnout Marii maličké. Když se mu to podaří, Panna Maria najde prostředky, jak je získat zpět.

TYPICKÉ POSELSTVÍ

Cituji poselství z 26. 5. 1996, na Letnice. Bylo dané v Santanderi, nedaleko Garabandalu, jistě ne náhodou.

„... *připravujete se na přijetí podivuhodného daru druhých Letnic. Druhé Letnice přijdou, aby při-*

vedly zpět toto ubohé lidstvo, zpohanštělé a žijící pod mocným vlivem Zloducha, k plnému společenství života s jeho Pánem, Stvořitelem, Vykupitelem a Spasitelem.“ Jak? „Zázračné duchovní ohnivé jazyky očistí srdce a duše všech, kteří uvidí sebe samy v Božím světle a budou prokláni ostrým mečem jeho božské Pravdy.“ Tedy lidstvo uvidí, „do jaké propasti padlo“ (18. 5. 1997, Letnice) a s tímto bolestným „osvícením svědomí“ se vrátí k svému Pánu.

„Druhé Letnice přijdou, aby dovedly celou církev k vrcholu jejího největšího lesku. Duch moudrosti ji přivede k dokonalé věrnosti evangeliu; Duch rady jí bude pomáhat a posilovat ji ve všech jejích trápeních; Duch síly jí dá schopnost každodenního hrdinského svědectví Ježíšovi.“

Bude to muset být soužení a hrdinské svědectví o Ježíšovi, tedy mučednictví.

„A především Duch Svatý sdělí církvi drahocenný dar její úplné jednoty a její vrcholné svatosti.“

To je součástí „základu“ poselství o Letnicích: návrat k jednotě „Jeruzaléma – Církve“ na rozdíl od „Bábelu – Babylonu“, ve kterém se nacházíme.

„Jen potom zřídí v ní Ježíš své království slávy.“

Další tajemství, které však přijde (aspoň tak to vypadá) jako chronologicky následující etapa:

„Druhé Letnice sestoupí do srdcí, aby je přetvořily a učinily vnímavými a otevřenými lásce, pokorné a milosrdné, osvobozené od všeho sobectví a od vši špatnosti. Duch Páně tedy vymění srdce z kamene za srdce z masa.

Druhé Letnice spálí ohněm své božské lásky hříchy, které zatemňují krásu vašich duší. Ty se vrátí k plnému společenství s Bohem, budou výsadní zahradou jeho přítomnosti a v této skvělé zahradě pokvetou všechny ctnosti, které se zvláštní péčí pěstují já, vaše nebeská Zahradnice. Tak Duch Svatý vyleje na zemi dar své božské svatosti.“

Nad těmito duchovními hledisky se musíme zastavit déle, protože nimi začíná Panna Maria už v našem srdci. Více nás zajímá to „už“ a „ještě ne“. Mnohokrát nám totiž říká, že její vítězství se „už začalo“ prostřednictvím naší malosti. Kromě 11. 6. 1983 bych chtěl ještě citovat 28. 1. 1984, 2. 2. 1995, 8. 9. 1995... (zčásti to udělám na závěr).

„Druhé Letnice sestoupí na všechny národy, rozdělené sobectvím a partikulárními zájmy, soupeřením, které často staví jedny proti druhým. Proto se všude šíří války a bratrovražedné boje, které mají za následek potoky krve na vašich cestách.“

Jde o úplnou obnovu sociálně-ekonomicko-politických podmínek světa. O kompletní náboženskou obnovu světa: už ne Babylon, ale Jeruzalém...

„Potom budou národy členy jedné velké rodiny, shromážděné a požehnané Pánovou přítomností mezi vámi.“

Tato přítomnost už je mezi námi prostřednictvím jeho svátostí. Nejde o jinou ekonomii spásy, ale snad o nějakou úroveň „navíc“ proroctvím o „eucharistickém království“.

„... Takto společně budeme prosit o dar Duchu Svatého a společně očekávat příchod druhých Letnic, které obnoví svět a promění tvář země.“ (26. května 1996)

ZÁKLADY

Z četby na téma nových a druhých Letnic v Modré knize vyberu několik „základů“, „konstant“, které teď vyjmenuji:

- Jde stále o tytéž biblické citace: Izaiáš 64,17; Žalm 104,29–30; a vzácněji Ezechiel 36,26 (rozebírá více duchovní a současný aspekt nových Letnic).
- Univerzální a věrné ohlašování evangelia (připomínám citát od sv. Ludvíka z Montfortu, který jsem použil na začátku). Totiž: všeobecná oslava Ježíše (18. 5. 1997).
- Očistující a přeměňující oheň (Jen duchovní? Těžko říct.)
- Úplná, hluboká přeměna a obnova od základů...

- Na kosmologické úrovni: takřka určitě zůstane zem zemí, ale s takovými hlubokými změnami, že bude... jak to píše sv. Petr v druhém listě.
- Na sociálně-ekonomicko-politické a především náboženské rovině: nebude už nic víc společné s touto naší současnou babylonskou civilizací: „*Padl, padl ten velký Babylon!*“ ohlašuje anděl (Zjv 14,8 a poselství 2. 10. 1992).
- Chronologie je stále stejná v celé Modré knize: nejprve bude pomínutelné satanovo vítězství Antikrista, tvrdý čas; během něho nebo po něm přijdou druhé Letnice, a když jednou přijdou a když už tu „jednou budou“, jestli se to tak dá říct, vrátí se Ježíš ve slávě.
- Nejde o konec světa ani o poslední soud; nejdřív tu budou tyto etapy, které Panna Maria nazývá a my s ní – „vítězstvím jejího Neposkvrněného Srdce“.

ZÁVĚR

Zastavme se chvíli u těchto duchovním „základů“ s poukázáním na poselství z 11. 6. 1983. Jde o „už uskutečněné“ vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie v našem srdci, které nás zajímá víc než to eschatologické, „ještě neuskutečněné“.

V poselstvích z 2. 2. 1981 nebo 2. 2. 1995 spojuje Panna Maria téma *obnovy církve* s tématem našeho *kněžského utrpení* obětovaného na „tajemném oltáři“ jejího Neposkvrněného Srdce.

V této linii máme i poselství z 3. 3. 1979 – „vnitřní pronásledování“ (nakonec: čas Antikrista): opuštěnost, zrada, zapření, jako u Ježíše „poslouží k úplné obnově církve“ (podle mne Don Gino Salmaso byl alespoň stejný v mučednictví jako Don Nazareno).

V této linii jde i poselství z 11. 6. 1988: „*trvalá oběť, totální nabídka sebe, aby připravili...*“ a také poselství z 8. 9. 1995. Zdůrazňujeme, že *duchovně tu už je toto vítězství*, Panna Maria ho buduje každý den v našem srdci, které se jí svěřilo, když zůstáváme v malosti, poddajnosti, „maximální“, „hrdinské“ důvěře, jak to ona říká. V důvěře, tedy víře, udržuje zapálený také plamen naší lásky (nikdy nemějme tvrdé srdce!).

Zakončuji naději, neboť téma „jara“ dává naději i v „nejtvrdší zimě“, která bude muset přijít na několik roků (a zdá se, že v průběhu několika let), kdy přijdou dny „všeobecného zoufalství“, jak říká Panna Maria (2. 2. 1994). Mimo nebezpečí budou ti, kteří budou „doufat navzdory každé naději“ jako Abrahám (Řím 4,13). Panna Maria pod křížem (KKC 145–149) měla naději i navzdory tomu, jak „věci vy-padaly“ (2. 4. 1988): Budme my sami „pupeny, které dává Panna Maria na větve církve“.

„*V hluboké temnotě vašeho času, žijete-li se mnou, můžete už zahlédnout svítání nových časů, které vás čekají.*“ (1. ledna 1991)

Don Laurent Larrock

Don Gino Salmaso – horlivý kněz MKH, zamilovaný do Panny Marie a eucharistického Pána Ježíše, který byl „vysunutý na okraj“. Dostal rakovinu a zemřel v 62 letech.

Don Nazareno Lanciotti – mučedník MKH, zastřelený 11. 2. 2001 v jeho 61 letech. Probíhá proces jeho blahorečení.

VÍTĚZSTVÍ A JEŽÍŠOVO EUCHARISTICKÉ KRÁLOVSTVÍ

Drazí přátelé, doufám, že se mi v této meditaci podaří dvě věci. Nejprve pouvažujeme o Kristově slavném eucharistickém království, které nám naše Paní přislíbila. A potom si všimneme eucharistického života, ke kterému nás volá, abychom ho uskutečňovali.

Panna Maria projevuje svůj smutek kvůli současnému stavu úcty k Eucharistii. Mohla by to být i zkušenost mnoha z nás. Církev ve Spojených státech je ještě živá, ale i tady nacházíme krizi víry v Eucharistii. Biskup Barron, v současnosti žijící v Minnesotě, je známý jako biskup – evangelizátor. Nedávno přinesla jeho webová stránka tuto zprávu:

„Nedávná studie New Research Center (Nové výzkumné centrum) zjistila, že téměř sedm katolíků z deseti (69 %) věří, že během mše svaté jsou chléb a víno, které se používají při svatém přijímání, symboly těla a krve Ježíše Krista. Což znamená, že přibližně jen jedna třetina katolíků ve Spojených státech věří v učení transsubstanciac, podle které se chléb a víno stávají skutečným Ježíšovým Tělem a Krví. Je to duchovní krize, na kterou biskupové ze Spojených států odpověděli tím, že uvedli do činnosti tříleté eucharistické probuzení, aby pomohli katolíkům pochopit pravdu a krásu o této svátosti.“

Součástí jejich snahy udělat něco v tomto směru je i to, že biskup Barron napsal knihu o třech aspektech Eucharistie, totiž že je pokrmem, obětí a přítomností. Je na dobré cestě, aby se dostala k miliónu lidí.

Přibližně před deseti lety jsem se zúčastnil procesí Božího Těla v mém rodném městě Cork v jižním Irsku. Po procesí ke mně přišly dvě staré sestry a pozvaly mne na kávu. Jedna z nich byla členkou Mariánského kněžského hnutí a byla velmi zbožná. V centru města Cork je blízko sebe pět kostelů, do kterých je možno dojít pěšky: františkánský, kapucínský, augustiniánský, dominikánský a diecézní kostel sv. Petra a Pavla. Tato zbožná žena navštěvovala všech pět kostelů. Řekla mi toto: „Drahý otče, když jsem posbírala 39 proměněných hostií v kostelích tohoto města, už jsem je přestala počítat.“ Lidé jdou na pohřby a nebo jiné obřady, jdou spolu s ostatními lidmi ke svatému přijímání, ale nevědí, co to znamená, a nechávají jednoduše proměněné hostie na sedadle! A to se děje na ostrově svatých a vzdělavců!

V tomto kontextu oznámení naší Matky, že pro Církev přichází velké eucharistické období, je úžasná zpráva a dodává nám odvalu, abychom se stali eucharistickými lidmi, jak po tom Panna Maria touží.

Na výročních duchovních cvičeních, 24. června 1996, nás Don Stefano Gobbi upozornil na toto blízké se eucharistické království. Připomenul nám, že my kněží jsme byli vyvoleni pro vítězství, a proto máme naplno prožívat svoje zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Mariino Srdce vítězí jedině v slavném Kristově vítězství. Zdůraznil, že Panna Maria mluví o slavném Kristově příchodu, přičemž se nezdá, že by to byl jeho poslední příchod v den soudu. Don Stefano nám připomíná, přičemž cituje Modrou knihu, že tento příchod bude souviset s příchodem eucharistického Kristova království. S tímto příchodem budeme moci dokonale plnit Boží vůli, bude souviset s novými a druhými Letnicemi a bude to vítězství Božího milosrdenství, Ježíšovy milosrdné lásky. Podívejme se na to, co hovoří o tomto příchodu Modrá kniha.

JEŽÍŠOVO EUCHARISTICKÉ KRÁLOVSTVÍ V KNIZE *KNĚŽÍM, PŘEMILÝM SYNŮM PANNY MARIE*

Už během vánoční noci roku 1975 oznamovala Panna Maria „nové narození“: *„Triumf mého Neposkvrněného Srdce nastane s novým narozením Ježíšovým v srdcích a duších mých zbloudilých dětí!“* (24. 12. 1975)

Během vánoční noci roku 1978 řekla Panna Maria poprvé, že se „připravuje příchod slavného království Ježíšovy lásky“. A o Ježíšově eucharistickém království hovořila poprvé na svátek Božího Těla, 14. 6. 1979:

„Jeho slavné království zazáří především v jeho eucharistickém triumfu, protože Eucharistie se stane znovu srdcem a středem veškerého života církve.

Ježíš v Eucharistii se stane vrcholem každé vaší modlitby, která má být modlitbou klanění, díky, chvály a usmíření.

Ježíš v Eucharistii se znovu stane centrem liturgických úkonů, rozvinutých jako hymnus k Nejsvětější Trojici skrze ustavičnou Kristovu kněžskou činnost, která se uskutečňuje v eucharistickém tajemství.

Ježíš v Eucharistii bude opět středem vašich církevních shromáždění, protože církev je jeho chrámem, jeho domem, který byl vybudován především proto, aby mohla zazářit uprostřed vás jeho Božská přítomnost.“

Eucharistické království oznamují i další čtyři vnitřní řeči, a to v letech 1987, 1988, 1990 a 1993. Druhá a třetí jsou velmi krátké. Teď přezkoumáme všechny. Přidám též seznam všech hlavních vnitřních řečí o Eucharistii v Modré knize.

„Matka klanění a dostiučinění“ je vnitřní řeč vyslovená v Rubbiu 21. 8. 1987. Jasně ukazuje, že je to sám Ježíš, který je přítomný i teď v Eucharistii, a že jeho přítomnost zesílí:

„Protože Ježíš Kristus je v Eucharistii skutečně přítomný, zůstává stále s vámi a tato jeho přítomnost bude stále silnější, zazáří nad světem jako slunce a označí začátek nové éry.

Příchod slavného Kristova království se bude krýt s největším leskem Eucharistie.

Kristus založí své slavné království na všeobecném triumfu svého eucharistického království, které se rozvine v celé své moci a bude schopné změnit srdce, duše, jednotlivé osoby, rodiny, společnost, samu strukturu světa.

Až Ježíš obnoví své eucharistické království, přivede vás k tomu, že se budete těšit z jeho stálé přítomnosti, kterou budete zažívat způsobem novým a mimořádným. Přivede vás k tomu, že zakusíte druhý, obnovený, a ještě krásnější zemský ráj.“

Následující vnitřní řeči jsou krátké. Dne 31. 8. 1988 ve Vídni řekla Panna Maria:

„Příchod slavného království Kristova nastane zároveň s triumfem Eucharistického království Ježíšova. Milujte Ježíše, napodobujte jej, kráčejte cestou pohrdání světem a sebou samými.“

Na Zelený čtvrtek 12. 4. 1990 řekla Panna Maria:

„Vskutku, příchod slavného království Kristova nastane souběžně s velikou nádherou jeho eucharistického kralování mezi vámi.

Eucharistický Ježíš uvolní veškerou svou sílu lásky, jež přemění duše, církev a celé lidstvo.“

Ve vnitřní řeči vyjádřené v Sydney 21. 11. 1993 shrnula Panna Maria pro nás své poselství o slavném Kristově království. Zakončila ho slovy o eucharistickém království.

„Slavné Kristovo království se uskuteční současně s triumfem Ježíše eucharistického.

Neboť ve světě očištěném a posvěceném, dokonale obnoveném láskou, projeví se Ježíš především v tajemství své přítomnosti v Eucharistii.

Eucharistie uvolní všechnu svou božskou moc a stane se novým sluncem, které se svými zářícími paprsky bude zrcadlit v duších i v životech jednotlivců, rodin i národů a vytvoří ze všech jediný učenlivý a mírný ovčinec, jehož Pastýřem bude Ježíš.

Do tohoto nového nebe a na tuto novou zemi vás uvede vaše nebeská Maminka, která vás nyní sjednocuje ze všech částí světa, aby vás připravila na přijetí Pána, který přichází.“

Všechny vás zvu, abyste meditovali o těchto poselstvích a snažili se je použít pro sebe samy. Panna Maria oznamuje, že nás čeká výjimečné eucharistické období. Chtěl bych zdůraznit toto:

- Jde o reálnou svátostnou přítomnost vzkříšeného Ježíše, jeho těla, krve, duše i božství v Eucharistii.
- Slavný eucharistický příchod není finální příchod Ježíšova soudu, ale slavné zjevení této jeho reálné přítomnosti už teď v Eucharistii.
- Bude to zjevení síly lásky jeho eucharistické přítomnosti, lásky už přítomné, avšak velmi ignorované.
- Prostřednictvím své eucharistické lásky přinese Ježíš velkou přeměnu a výraznou obnovu jednotlivců i společnosti.

Církev odsuzuje mileniarismus. Katechismus katolické církve v bodě 676 tvrdí:

Tento antikristovský podvod vyvstává pokaždé, když někdo předstírá, že v průběhu dějin splní mesiášskou naději, která se může naplnit pouze mimo dějiny, a to eschatologickým (posledním) soudem; církev zavrhlá i umírněnou podobu tohoto falšování očekávaného království nazývanou „mileniarismus“, zvláště ve formě politického, „od základu zvrhlého“ sekularizovaného mesiášství.

Don Stefano Gobbi se vždy staral o to, aby se všechno v Modré knize chápalo podle Písma svatého, Tradice a učení magistéria církve. Ježíšovo slavné eucharistické království není jednoznačně vyjádřené v Písmu svatém, avšak Don Stefano nás ujišťoval, že z hlediska učení církve není tato událost odsouzená. Jde o projev Kristovy mocné lásky, která už je přítomná v Eucharistii. Jsou nevyhnutelné další studie a objasnění o tomto tajemství, avšak v této meditaci na to není místo.

Ježíš hledá naši lásku. Říká nám to Panna Maria:

„Kdybyste věděli, jak vás Ježíš v Eucharistii miluje! Jak i nepatrné gesto vaší lásky ho naplňuje radostí a útěchou!

Ježíš odpouští tolik svatokrádeží a zapomíná na nekonečnou řadu nevděčností při jedné jediné krůpěji čisté kněžské lásky, kterou kladete do kalicha jeho eucharistického Srdce.“ (21. 8. 1987)

„Nechte se ovládnout jeho láskou.“ (31. 3. 1994)

Naše odpověď Ježíšovi v Eucharistii má být:

- *„Chodte před svatostánek. Ježíš je skutečně přítomný v Eucharistii, neboť chce vejít do stálého společenství života s vámi. Eucharistický Ježíš se stane novou formou vaší kněžské svatosti...“ (21. 8. 1987)*
- *„Eucharistické Srdce Ježíšovo učiní pro každého z vás veliké věci.“ (13. 7. 1978)*
- *„Učiňte ze mše svaté střed veškeré své zbožnosti, vrchol svého kněžského dne, srdce svého apoštolského snažení.“ (12. 4. 1990)*
- *„Chodte před svatostánek. Avšak vaše přítomnost před svatostánkem ať není jen přítomností modlitby, ale i společenstvím života s Ježíšem.“ (21. 8. 1987)*
- *„Staňte se hořícími plameny adorace a zadostiučinění Ježíši přítomnému v Eucharistii... Konejte časté hodiny adorace Eucharistie a přivádějte všechny duše k Srdci Ježíšovu, které je pramenem milosti a Božího milosrdenství.“ (13. 9. 1984)*
- *„Klaňte se mu se mnou, se mnou ho zahrnujte láskou, se mnou ho těšte, se mnou mu děkujte, se mnou mu nahrazujte urážky, chlad a velikou lhostejnost, kterou je obklopen. Se mnou ho braňte svým životem, ochotni dát za něho svou krev.“ (24. 12. 1977)*
- *„Staňte se hořícími plameny adorace a zadostiučinění Ježíši přítomnému v Eucharistii.“ (13. 9. 1984)*

NAŠI LIDÉ

Panna Maria si stěžuje, že je „bolestná Matka Eucharistie“ kvůli prázdnotě, lhostejnosti a též svatokrádežím, které obklopují Ježíše v Eucharistii. Kromě jiného žádá o toto:

- „Nuže, moji přemilí a děti zasvěcené mému Srdci, buďte dnes mocným voláním po plném návratu celé církve bojující k Ježíšovi, přítomnému v Eucharistii.“ (8. 8. 1986)
- „Vedte všechny k Ježíšovi v Eucharistii: k adoraci, ke sv. přijímání, k větší lásce. Pomáhejte všem přibližovat se k eucharistickému Ježíšovi s důstojným chováním...“ (14. 6. 1979)
- „Nyní vám svěřuji svou mateřskou vůli, aby eucharistický Ježíš našel ve vašich kostelích své královské sídlo, kde se Mu dostává úcty a klanění od věřících... Snažte se, aby Nejsvětější Svátost byla též obklopena květy a světly jako znamenímí vaší lásky a vaší něžné zbožnosti. Vystavujte ji často úctě věřících; rozmnožujte hodiny veřejné adorace...“ (31. 3. 1988)

Drazí kněží, budme součástí rodiny velkých eucharistických svatých. Mezi nimi je Tarsicius, sv. Cyril Jeruzalémský, sv. Juliana z Liegi, sv. Tomáš Akvinský, sv. Klára z Assisi (jejíž následovnice ještě stále pokračují v životě adorace), sv. Margita Maria, sv. Alfonz z Liguori, sv. Terezie z Ávily, sv. Petr Julián Eymard a sv. Terezie z Lisieux.

Měli jsme též mnoho eucharistických mystiků. I Matka Tereza patří k této vznešené skupině. Před mnoha lety jsem s ní strávil krátké období. Řekla mi, že její rád se začal zvětšovat poté, když zavedla každodenní hodinovou adoraci pro každou sestru. Ptala se mne, co dělám, a když se dozvěděla, že jsem učil seminaristy, dala mi i pro ně tuto reguli:

1. Každý den hodinu před Ježíšem v Nejsvětější Svátosti.
2. Týdenní svatá zpověď.
3. Nějaké pokání.

Naše Matka nás povzbuzuje, abychom byli živou součástí této veliké tradice lásky vůči Ježíši v Eucharistii.

Živě si vzpomínáme na každoroční listy kněžím od našeho patrona, svatého papeže Jana Pavla II. On sám nám dával zářivý příklad kněze a biskupa žijícího z Eucharistie. Je zajímavé si všimnout, že francouzská sestra Marie Simon Pierre, která byla zázračně uzdravena z Parkinsonovy choroby a přispěla tak k blahorečení papeže Jana Pavla II., řekla toto: „Po zázraku byl můj vnitřní život změněný a prohloubený. Dnes mě přitahuje Eucharistie, eucharistická adorace a nikdy nevynechám modlitbu růžence.“

Drazí, zakončím svou meditaci vzpomínkou na drahého Dona Stefana. Mnozí z nás si pamatují, jak vedl Svatou hodinu během našich duchovních cvičení. Pokaždé opakoval, krátce před požehnáním, slova Panny Marie během vnitřní řeči z 21. 8. 1987, Matka klanění a zadostiučinění:

**„Ježíši, ty jsi naše láska; ty jsi jediným naším velkým přítelem.
Ježíši, milujeme tě; Ježíši, jsme do tebe zamilovaní!“ Amen.**

Dodatek

Eucharistické vnitřní řeči:

24. 12. 1977 • 13. 7. 1978 • 28. 7. 1978 • 14. 6. 1979 • 11. 2. 1983 • 13. 9. 1984 • 4. 4. 1985
8. 8. 1986 • 21. 8. 1987 • 31. 3. 1988 • 31. 8. 1988 • 11. 9. 1988 • 23. 3. 1989 • 12. 4. 1990
23. 6. 1990 • 26. 2. 1991 • 4. 5. 1991 • 21. 11. 1993 • 22. 2. 1994 • 12. 10. 1995.

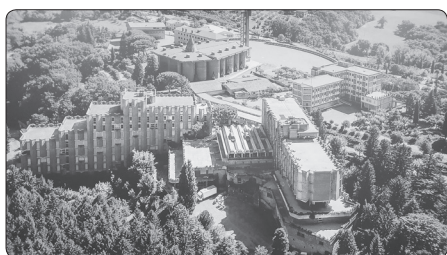
Tento seznam zpracoval zesnulý Paul Sloan, pan Mayor ze Suvy, z ostrova Fidži, horlivý člen MKH. On a jeho drahá manželka Annie hostili Dona Gobbiho, když byl v Suve.

*P. Donald McIlraith
Collevalenza 2023*

Po stopách Dona Gobbiho

Reportáž z cesty k hrobu italského omilostněného kněze Dona Stefana Gobbiho a na mezinárodní duchovní cvičení Mariánského kněžského hnutí

Mezinárodní duchovní cvičení Mariánského kněžského hnutí probíhají už mnoho let vždy koncem června v exercičním středisku Collevaenza v diecézi Todi ve střední Itálii. V době covidových omezení, která byla v Itálii značně přísná, se toto každoroční setkání kněží omezilo na účast několika desítek italských kněží.

Exerciční dům v Collevaenza

Až letos bylo možno uspořádat duchovní cvičení bez jakýchkoliv omezení jako před plandemií. Původně jsme měli být čtyři poutníci: dva kněží, jáhen a řeholní sestra – překladatelka. Ale bohužel spolubratr P. Michal z Ukrajiny nakonec musel zůstat doma.

Naše cesta do Itálie po třech letech začala u hrobu zesnulého Dona Stefana Gobbiho na hřbitově ve městě Dongo, ležícím na břehu jezera Como na severu Itálie. Cesta přes švýcarské Alpy by-

Rodná světnička vizionáře v Dongu

la krásná, ale i náročná. Odměnou nám však nakonec bylo nádherné jezero Como v podhůří Alp, jehož pobřeží připomíná italskou riviéru. Náš italský průvodce Alberto se nás ihned po příjezdu ujal a zavedl nás do kostela Panny Marie Plačící (*Madonna delle Lacrime*), kde Don Gobbi jako chlapec ministroval a kde podle proroctví má být uloženo po beatifikaci jeho tělo. Jednoho dne mu sama Matka Boží ukázala místo v onom kostele u pravého bočního oltáře, které bylo plné kvě-

Hrobka kněží na hřbitově v Dongu

tů. P. Stefano se zeptal, co to má znamenat, a Panna Maria mu tehdy odpověděla: „Zde bude jednou odpočívat tvé tělo.“ Pomalu se pracuje na rozběhnutí beatifikačního procesu na diecézní úrovni v Como a Mariánské kněžské hnutí vydalo k tomuto procesu *PROHLÁŠENÍ*, které si můžete přečíst na závěr tohoto článku. Don Gobbi zemřel v Miláně 29. 6. 2011 a je jistě v nebi. Tehdy byl shodou okolností na duchovních cvičeních také emeritní prefekt Kongregace pro evangelizaci národů, indický kardinál Ivan Dias. Ihned po smrti Dona Gobbiho informoval o tom

Boční oltář – místo budoucího hrobu Dona Gobbiho

osobně papeže Benedikta XVI. ve Vatikánu. Když se o tom Svatý otec dozvěděl, na chvíli se zamyslel a pak řekl: „On šel rovnou do nebe.“

V Dongu je také rodný dům Dona Gobbiho, který je nyní v rekonstrukci a má se stát světovým centrem Mariánského kněžského hnutí a muzeem, neboť v tomto domě vizionář přijímal některá poselství Panny Marie, která jsou zachycena v knize *Kněžím, přemilým synům Panny Marie* (od 7. 7. 1973 do 31. 12. 1997). V domě jsou také uchovávány předměty po zesnulém knězi. Zaujala mne například velká fotografie z jeho cesty do Svaté země, kde při mši svaté v betlémské jeskyni se nad ním objevilo světlo v podobě holubice. V Dongu jsme navštívili také místní hřbitov, kde v nadzemní hrobce leží ostatky Dona Gobbiho. Na tomto velkém místním hřbitově jsme navštívili rovněž všechny jeho zesulé rodinné příslušníky.

Naše cesta pak pokračovala do Umbrie na duchovní cvičení v Collevaenza, která se konala od neděle 26. 6. do soboty 1. 7. 2023 a kterých se zúčastnilo celkem 200 účastníků (120 kněží, jáhnů a biskupů a asi 80 laiků z celého světa). Přednášky jsou vždy překládány simultánně do několika jazyků (včetně slovenštiny) a exercicie se konají formou mariánskeho večera: tři růžence denně, společná

liturgie hodin a mše svatá v latinském jazyce, adorace, přednášky a také *fraternita* – sdílení zkušeností. Na zmíněné *fraternitě*, při které jsem měl také možnost podat svědectví o večeradlech v naší zemi, zaznělo mnoho svědectví ze všech kontinentů. Jeden kněz vyprávěl o neutěšené situaci církve v Německu a mluvil doslova o „sebedestrukci německé katolické církve“. To mi připomíná nedávná slova Svatého otce Františka k německým katolickým biskupům: „*V Německu nepotřebujeme dvě evangelické církve.*“ Papež František napsal už v roce 2019 rozsáhlý dopis německým katolíkům a zabýval se v něm „velkým úpadkem víry“ v zemi a vyzval

Jezero Como

věřící k obrácení, modlitbě a postu, jakož i k hlásání evangelia. Vybavuje se mi také svědectví staříckého irského misionáře, působícího na Fidži v Oceánii. Než se dostavil na duchovní cvičení, navštívil svou rodnou vlast a příbuzné. Jedna z jeho příbuzných, řádová sestra, bydlící v jeho rodném městě Corku, má ve zvyku v centru města chodit často na mše svaté. Když tam ale našla pohozených 39 hostií, přestala je pak už počítat. Kněz si povzdechl: „*A to je moje milované katolické Irsko. To je důsledek podávání Eucharistie*

Svědectví při fraternitě

Don Gobbi – život a dílo • Farář celého světa • Zakladatel Mariánského kněžského hnutí

Mariadele Tavazzi • Přeložil P. Lubor Dobeš

Na základě dokumentů, Modré knihy a osobních svědectví členů rodiny, vrstevníků, přátel a spolupracovníků vznikl portrét kněze neobyčejných osudů, „malého“ a horkokrevného, ale i pokorného zároveň, od dětství oddaného Panně Marii, který v pokoře a činorodé důvěře přijímal její poselství vnitřní řeči a v naprostém sebeodevzdání zasvěcen podle nich poslušně konal. „Časy předpovězené Pannou Marií jsou tyto,“ tvrdil rozhodně. A apoštolové těchto časů, kteří mají uvést lidstvo k triumfu Neposkvrněného Srdce, předpovězenému ve Fatimě, jsou kněží oddaní Panně Marii, kteří se jí zasvěcují; kněží s růžencem v ruce, s dětským srdcem a s vyzkoušenou vírou, ale jsou to i společenství laiků.

1. vydání • Brož., A5, 224 str. + 20 str. barevné obrazové přílohy

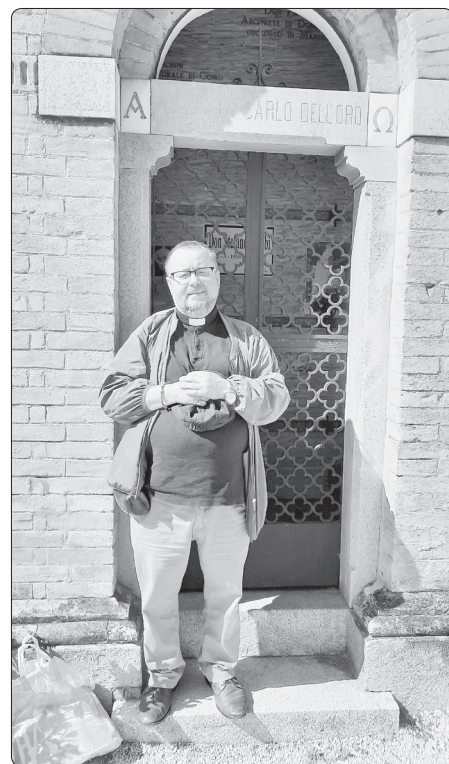
Cena pro členy MKH je 200 Kč

Kontakty pro objednání knihy najdete na 3. straně tohoto oběžníku v nabídce knih.

na ruku.“ Na toto téma se rozběhla nekolidadenní velká diskuze a mnozí laici i kněží z celého světa svědčili o bránění laikům přijímat Eucharistii s úctou vkleče a do úst. Jako by se covidová opatření stala „trojským koněm“, který způsobil trvalé podávání na ruku v některých farnostech, i když tato opatření už dávno neplatí (dodnes je v některých kostelích místo svěcené vody jen dezinfekce).

Když jsme jeli okolo nádherného jezera Como, zahlédl jsem jeden kostelík, nad jehož portálem byl latinský nápis: „*VENI, VIDI MARIA, VICI*“. Víme, že původní výrok pochází od Julia Caesara z roku 47 před Kr., když rychle vyhrál válku nad pontským králem Farnakem. Ale v onom nápisu bylo navíc jméno *MARIA!* Tedy: *Přišel jsem, viděl jsem Marii a zvítězil jsem!* To je výzva pro každého z nás: s Marií můžeme zvítězit. Don Gobbi nikdy nesdělil, že by viděl P. Marii, ale měl dar vnitřní řeči (*locutio interior*). Je to mystický fenomén existující v životě církve a díky němu se Don Gobbi stal nástrojem Panny Marie. Díky plné důvěře, kterou máme v Pannu Marii, můžeme zvítězit i my a stát se nástroji Panny Marie jako on.

Naše putování po stopách Dona Gobbiho bylo velmi inspirativní a poučné, zvláště tehdy, když známe Mariina sdělení v knize *Kněžím, přemilým synům Panny Marie* a předem si přečteme jeho životopis *DON GOBBI - život a dílo* od italské

U hrobky Dona Gobbiho v Dongu

spisovatelky Mariadele Tavazzi. Před každou mší svatou na exerciciích byl průvod se sochou Panny Marie Fatimské – takto v průvodu s ní jsme se připravovali na liturgii. Ona nás stále provází na našich cestách a vede nás k Ježíši. Jdeme stále v jejích stopách.

*P. Jiří Polášek
za Mariánské kněžské hnutí*